

პატიმრობის პერიოდული გადასინჯვის სისტემა საქართველოში

გულიკო გიგაური

*სამაგისტრო ნაშრომი წარდგენილია ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტის
სამართლის სკოლაში სისხლის სამართლის მაგისტრის აკადემიური ხარისხის
მინიჭების მოთხოვნების შესაბამისად*

სისხლის სამართლის სამაგისტრო პროგრამა

სამეცნიერო ხელმძღვანელი: ბადრი ნიპარიშვილი, სამართლის დოქტორანტი

ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტი

თბილისი, 2026

განაცხადი

როგორც წარდგენილი ნაშრომის ავტორი, ვაცხადებ, რომ ნაშრომი წარმოადგენს ჩემს ორიგინალურ ნამუშევარს და არ შეიცავს სხვა ავტორების მიერ აქამდე გამოქვეყნებულ, გამოსაქვეყნებლად მიღებულ ან დასაცავად წარდგენილ მასალებს, რომლებიც ნაშრომში არ არის მოხსენიებული ან ციტირებული სათანადო წესების შესაბამისად. ნაშრომში გამოყენებული ზოგიერთი ტექსტი დაწერილია საგანში – „აკადემიური წერა იურისტებისთვის“.

ავტორი: გულიკო გიგაური

ნაშრომის წარდგენის თარიღი: 19.06.2026წ

აბსტრაქტი

საქართველოში გატარებული სამართლებრივი რეფორმების პირობებში, პატიმრობის პერიოდული გადასინჯვის სისტემა და მისი ეფექტიანი რეგულირების საკითხი საკმაოდ აქტუალური გახდა სამართლის მეცნიერებისთვის. ეს ინსტიტუტი ადამიანის თავისუფლებისა და პირადი ხელშეუხებლობის უფლების დაცვის ერთ-ერთ უმნიშვნელოვანეს გარანტიას წარმოადგენს. შედეგად, წინამდებარე ნაშრომში განხილულ იქნება საქართველოს თეორიისა და პრაქტიკის სინთეზური ანალიზი აღკვეთის ღონისძიების სახით გამოყენებული პატიმრობის პერიოდული გადასინჯვისას.

ნაშრომის წერის პროცესში გამოყენებულია სამართლის მეცნიერებისთვის დამახასიათებელი საკვლევი მეთოდოლოგიის რამდენიმე ტიპი (ინსტრუმენტი), კერძოდ: დოქტრინალური, აღწერილობით-მიმოხილვითი, შედარებით-სამართლებრივი, დედუქციური, ინდუქციური, შეფასებითი და სინთეზური, რის საფუძველზეც ნაშრომი ეყრდნობა სამართლებრივ არგუმენტაციას.

კვლევის შედეგად გამოიკვეთა, რომ მიუხედავად საქართველოს სამართლებრივ ჩარჩოში არსებული თეორიული მიდგომებისა, პრაქტიკაში სათანადოდ არ არის უზრუნველყოფილი პატიმრობის პერიოდული გადასინჯვის კონტროლი. გამოვლინდა, რომ ეს პროცედურა ხშირად ფორმალურ და შაბლონურ ხასიათს ატარებს, რა დროსაც მოსამართლეთა მიერ ხდება თავდაპირველი განჩინების მექანიკური გამეორება, დროის გასვლასთან ერთად საფრთხეების რეალური ცვლილების შეფასების გარეშე, რასაც კიდევ უფრო აძლიერებს გასაჩივრების მექანიზმის არარსებობა.

კვლევა აჩვენებს, რომ პატიმრობის პერიოდული გადასინჯვის მექანიზმის ეფექტიანობის უზრუნველსაყოფად აუცილებელია სასამართლო პრაქტიკის შემდგომი განვითარება, მოსამართლის აქტიური როლის გაძლიერება, პატიმრობის გაგრძელების დასაბუთების სტანდარტის სრულყოფა და ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს პრაქტიკით დადგენილი მოთხოვნების უფრო თანმიმდევრული დანერგვა ეროვნულ სამართლებრივ სივრცეში.

სამიერო სიტყვები: აღკვეთის ღონისძიება; პატიმრობა; პერიოდული გადასინჯვა;
პირადი თავისუფლების უფლება; დასაბუთების სტანდარტი; გასაჩვრების
მექანიზმები.

Abstract

In the context of the legal reforms implemented in Georgia, the system of periodic review of detention and the issue of its effective regulation have become highly relevant for legal science. This institution constitutes one of the most essential guarantees for the protection of the right to liberty and security of person. Consequently, this paper will present a synthetic analysis of Georgian theory and practice regarding the periodic review of detention applied as a measure of constraint.

In the process of writing this paper, several types of research methodology (instruments) characteristic of legal science have been utilized, namely: doctrinal, descriptive-overview, comparative, analytical, deductive, inductive, evaluative, and synthetic methods, on the basis of which the paper relies on legal argumentation.

The research has revealed that despite the theoretical approaches existing within the Georgian legal framework, the control over the periodic review of detention is not adequately ensured in practice. It was demonstrated that this procedure often bears a formal and formulaic character, during which judges mechanically repeat the text of the initial warrant without assessing the real change in threats over time a shortcoming further exacerbated by the absence of an appeals mechanism.

The study shows that in order to ensure the effectiveness of the mechanism for the periodic review of detention, it is essential to further develop judicial practice, strengthen the active role of the judge, refine the standard of justification for extending detention, and implement the requirements established by the case-law of the European Court of Human Rights in a more consistent manner within the national legal space.

Keywords: Measure of constraint; Detention; Periodic review; Right to personal liberty; Standard of justification; Appeals mechanisms.